

Poznań, 19 marca 2018 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.115.2018.2

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017r. poz. 1875 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr XXXVIII/318/2018 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie statutu Środowiskowego Domu Samopomocy typu „A i B” w Dąbiu - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lutego 2018 roku Rada Miejska w Dąbiu podjęła uchwałę w sprawie statutu Środowiskowego Domu Samopomocy typu „A i B” w Dąbiu.

Przedmiotową uchwałę podjęto na podstawie „art. 40 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.), art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2077 ze zm.), art. 1 ust. 1, art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r., poz. 882 ze zm.), art. 18 ust. 1 pkt 5 i art. 51, 51a ust. 1 i 2, 51 c ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. 2017 r., poz. 1769 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (Dz. U. z 2010 r. Nr 238, poz. 1586 z późn. zm.)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 marca 2018 roku.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje.

W § 3 omawianej uchwały Rada Miejska w Dąbiu postanowiła, że: „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego”.

W opinii organu nadzoru w świetle art. 94 i art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu nie jest aktem prawa miejscowego, bowiem nie ustanawia przepisów powszechnie obowiązujących. Na podstawie art. 87 ust. 2 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są, na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Zgodnie z treścią art. 94 Konstytucji wyłącznie uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego, zawierające normy generalne i abstrakcyjne (a zatem mające charakter normatywny) i adresowane do podmiotów niepowiązanych organizacyjnie z tymi jednostkami (a więc mające charakter powszechnie obowiązujący), winny być traktowane jako akty prawa miejscowego. W orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjęto pogląd, iż akt prawa miejscowego to taki akt, który zawiera co najmniej jedną normę o charakterze generalnym i abstrakcyjnym (wyrok NSA z dnia 18 lipca 2006 r., OSK 669/06 LEX 275445)

Stosownie do stanowiska wyrażonego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 września 2008 r. (sygn. akt IV SA/Po 256/08), akt prawa miejscowego będąc źródłem prawa powszechnie obowiązującego musi zawierać wypowiedzi wyznaczające adresatom pewien sposób zachowania, tj. zawierać zakazy, nakazy lub uprawnienia. Ponadto powinien mieć charakter zewnętrzny, być aktem generalnym i abstrakcyjnym oraz zawierać normy kompetencyjne, dające możliwość działania wobec innych podmiotów (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 3 lipca 2008 r. sygn. II OSK 530/08). A zatem, jak przyjęto w wyroku NSA z dnia 12 października 2005 r. (II OSK 134/05; ONSA/WSA 2006/5/137), akt prawa miejscowego powinien zawierać regulację praw i obowiązków podmiotów znajdujących się na zewnątrz administracji.

Należy stwierdzić, iż przedmiotowa uchwała nie posiada przedstawionych powyżej cech i tym samym nie jest aktem prawa miejscowego. Nie zawiera ona bowiem regulacji dotyczących kwestii ustrojowych, czy też norm prawnych nakładających obowiązki lub przyznających uprawnienia określonym adresatom. Uchwała w sprawie statutu Środowiskowego Domu Samopomocy typu „A i B” w Dąbiu zawiera jedynie regulacje związane z przedmiotem działania ośrodka oraz jego strukturą organizacyjną.

Postanowienie Rady Miejskiej w Dąbiu uzależniające wejście w życie przedmiotowej uchwały od jej opublikowania w wojewódzkim dzienniku urzędowym jest istotnym naruszeniem prawa, gdyż z powodu braku podstawy prawnej do jej publikacji, nie będzie ona opublikowana, a zatem nie zaistnieje przewidziany w niej warunek wejścia w życie.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
/-/ Zbigniew Hoffmann

Otrzymują:
Rada Miejska w Dąbiu.
Burmistrz Miasta Dąbie.